

पद १०

(रागः कालंगडा - तालः धुमाळी)

सखया जावे निजगुरुचरणा शरणा झडकरी । त्याविण दूजा त्राता
नाहीं तुजला जगदंतरी ॥१॥ नित्यानन्दं निरुपम सुखदं भज
देशिकनाथम् । मूर्खतया त्वं संसृतिकूपे पतितोऽसीह कथम् ।
अर्थमनर्थं त्यक्त्वा स्वार्थं साधय परमार्थम् । धृत्वा नरतनुमिह
भूलोके श्रमसि किं व्यर्थम् ॥२॥ येनु माडिदरे येनू इल्ला
सद्गुरुहीनरिगे । ध्यानधारणा माडिद श्रमवे हुलिबण्णा नरिगे ।
गुरुमार्गविण हादी इल्ला होगलिक्के अल्लिगे । यच्चर बिटू येनु इट्टी
मूर्खा नी मलगिद्दे ॥३॥ गुरु विश्वेश्वर पादोदक जानले वो ही
गंगा । तारक मन्त्र उपदेस सुनते ही अज्ञान जावेगा । ज्ञानगुरु दृष्टी
पडते ही सज्ञान जागेगा । जो इस मार्ग से निकल गया वो फिर
नही आवेगा ॥३॥ बहुत योनी बहुत साधन बहु युग मी फिरलो ।
परी आपुल्या स्थानालागीं नाहीं पावलो । मनोहर म्हणें जेव्हां

श्रीमाणिक चरणा लागलो । तेव्हां अनिर्वाच्य खूणा आपुल्या
लाधलो ॥३॥